Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37160
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

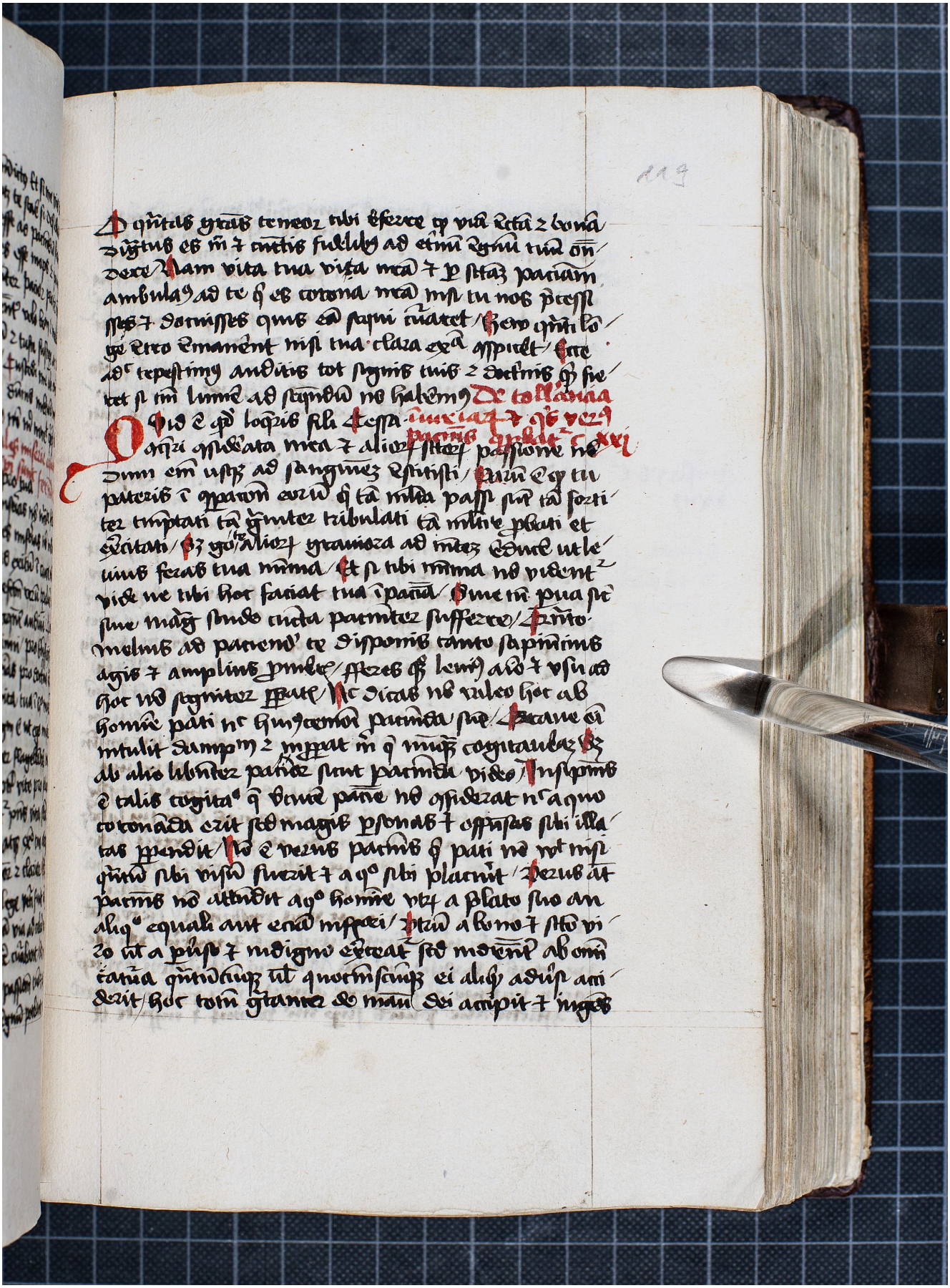

119

Quantus gratias teneor tibi efferre qui vita recta et bona
dignus es mi et cunctis fulciis ad etni regni tui on-
dere. Nam vita tua vita mea et si stas pariam
ambulas ad te qui es corona mea nisi tu nos prees-
ses et dormisses quis ad supni cuiaret. Ecce quanti lo-
ci retro remanent nisi tua clara ex[illegible] aspiret. Ecce
ad tempestiny auditis tot signis tuis et dictis qui fe-
ret si mi lume ad stupidu ne habem. De collatione
Quid est quod loquis fili Ecsa iuriat et qui vera
agni afflicta mea et alior stor passione ne
Dum eum usq ad sanguinem Christi. Nam et qui tu
puteris et gaudium erit qui ta multa pass sui ta forti
ter temptati ta gnuter tribulati ta multie pleni et
exitati. Ex quo alior gravioza ad inter edunt ut le-
uius feras tua mima. Et si tibi mima ne vident
vide ne tibi hor faciat tua spata. Dum mi pua si
sine magy studo cuncta patienter sufferere. Primo
molimus ad patiend' te disponis tanto supinimus
agis et amplius timere. Afferes qui lenis aud et usu ad
hor ne segniter ferre. Sic dicas ne video hor ab
homine pati nr qui[illegible] parinta sua. Ecce ei
intulit dampm et mittat mi q mugy cogitanda. Ex
ab alio libenter patior sunt parinta video. Insipiens
es talis cogita q denuo pane ne offideat nr a quo
coronada erit sed magis ponas et aspias sibi illa
tas prendit. Ne es verus patrius qui pati ne vult nisi
quod sibi visu fuerit et a quo sibi placuit. Deus at
patrius ne attendit a quo homine vty a plato suo an
aliq equali aut eend mereri. Ptud a bono et stud vi-
ro ut a pupo et indigno exercat sed moerent ab omni
tania quindiuy ut quotiensquy ei aliq adup ani
dezit. Hor tum gratiae de manu dei accipit et ingres